

UDZIELANIE WIATYKU PRZEZ SZAFARZA NADZWYCZAJNEGO

OBRZĘDY WSTĘPNE

142. Szafarz w stroju odpowiednim do spełnianej posługi podchodzi do chorego i pozdrawia go oraz tych, którzy go otaczają.

S. Pokój temu domowi i wszystkim jego mieszkańcom.
W. *I z duchem twoim.*

Albo:

S. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.
W. *Na wieki wieków. Amen.*

143. Następnie szafarz składa Najświętszy Sakrament na stole i adoruje Go razem z obecnymi w ciszy albo odmawiając odpowiednią modlitwę, np. :

O święta Uczto,
na której przyjmujemy Chrystusa,
odnawiamy pamięć Jego męki,
duszę napełniamy łaską
i otrzymujemy zadatek przyszłej chwały.

Albo:

Wielbię Ciebie w każdym momencie,
o żywy Chlebie nasz, w tym Sakramencie.

Można zaśpiewać zwrotkę pieśni eucharystycznej.

144. Szafarz zwraca się do obecnych z następującym pouczeniem. Może je lepiej dostosować do sytuacji chorego.

Drodzy bracia i siostry, nasz Zbawiciel. Jezus Chrystus, zanim odszedł z tego świata do Ojca, zostawił nam Sakrament swojego Ciała i Krwi. W godzinie naszego przejścia z tego życia do Boga otrzymujemy Ciało i Krew Chrystusa jako pokarm na drogą i zadatek zmartwychwstania. Zjednoczeni w miłości z naszym bratem (naszą siostrą), módlmy się za niego (nią).

Wszyscy przez chwilę modlą się w ciszy.

145. Szafarz wzywa chorego i obecnych do wzbudzenia żalu za grzechy:

Uznajmy, że jesteśmy grzeszni, abyśmy mogli godnie uczestniczyć w obrzędach Komunii św.

Następuje krótkie milczenie. Wszyscy razem odmawiają spowiedź powszechną:

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu i wam, bracia (i siostry), że bardzo zgrzeszyłem myślą, mową, czynkiem i zaniechaniem:

i uderzając się w piersi mówią:

moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.

Przeto błagam Najświętszą Maryję, zawsze Dziewicę, wszystkich Aniołów i Świętych, i was, bracia (i siostry), o modlitwę za mnie do Pana, Boga naszego.

Albo:

S. Zmiłuj się nad nami, Panie.

W. *Bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.*

S. Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

W. *I daj nam swoje zbawienie.*

Albo:

Szafarz lub ktoś inny z obecnych wypowiada następujące lub podobne wezwania:

S. Panie, który przez tajemnicę swojej śmierci i zmartwychwstania dokonałeś naszego zbawienia, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

S. Chryste, który przez nasze cierpienia odnawiasz cudowne dzieła swojej męki, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

S. Panie, który przez przyjęcie Twojego Ciała czynisz nas uczestnikami swojej ofiary paschalnej, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

S. Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy, doprowadzi nas do życia wiecznego.

W. *Amen.*

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO

147. Następnie, zależnie od okoliczności, ktoś z obecnych lub sam szafarz może odczytać odpowiedni tekst Pisma św.

ODNOWIENIE CHRZCIELNEGO WYZNANIA WIARY

148. Wypada, aby chory, zanim przyjmie Wiatyk, odnowił chrzcielne wyznanie wiary. Szafarz powinien je poprzedzić krótkim wprowadzeniem, np.:

Bracie (Siostro), w ważnych chwilach naszego życia odnawiamy wiarę, która nas łączy z Bogiem od naszego chrztu. Aby, wyznać wiarę, odpowiadaj na moje pytania.

Czy wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Chory: Wierzę.

Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Jego Syna, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Chory: Wierzę.

Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Chory: Wierzę.

LITANIA ZA CHOREGO

149. Jeżeli stan chorego na to pozwala, odmawia się krótką litanie. Na wezwania odpowiada chory w miarę swoich sił oraz obecni. Można się posłużyć podanymi wezwaniami lub podobnymi.

Zjednoczeni we wspólnocie Kościoła wzywajmy Jezusa Chrystusa i wołajmy do Niego: Chryste, wysłuchaj nas.

W. Chryste, wysłuchaj nas.

Panie Jezu, Ty umiłowałeś nas do końca i wydałeś się na śmierć, aby dać nam życie, błagamy Cię za naszego brata (naszą siostrę).

W. Chryste, wysłuchaj nas.

Panie, Ty powiedziałeś: „Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, ma życie wieczne”, błagamy Cię za naszego brata (naszą siostrę).

W. Chryste, wysłuchaj nas.

Panie, Ty zapraszasz nas na ucztę w niebie, na której nie będzie już więcej ani bólu, ani żałoby, ani smutku, ani rozłąki, błagamy Cię za naszego brata (naszą siostrę).

W. Chryste, wysłuchaj nas.

MODLITWA PAŃSKA

150. Szafarz wprowadza do Modlitwy Pańskiej tymi lub podobnymi słowami:

Módlmy się wspólnie do Boga, jak nas nauczył nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus.

Wszyscy razem mówią:

Ojcze nasz.

WIATYK

151. Szafarz ukazuje Najświętszy Sakrament i mówi:

Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

Chory, jeśli może, i inni mający przyjąć Komunię św. mówią:

Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

152. Szafarz podchodzi do chorego i ukazując mu Najświętszy Sakrament mówi:

Ciało Chrystusa (lub: Krew Chrystusa).

Chory: **Amen.**

Natychmiast szafarz dodaje:

Niech Chrystus cię strzeże i zaprowadzi do życia wiecznego.

Chory: **Amen.**

Obecni, którzy pragną przyjąć Komunię św., przyjmują Najświętszy Sakrament w zwykły sposób.

153. Po rozdzieleniu Komunii św. szafarz dokonuje puryfikacji. Stosownie do okoliczności można przez chwilę zachować święte milczenie.

ZAKOŃCZENIE OBRZĘDU

154. Szafarz odmawia końcową modlitwę:

Módlmy się.

Boże, Twój Syn jest dla nas drogą, prawdą i życiem, wejrzyj litościwie na swojego sługę N, który (swoją służebnicę N, która) ufa Twoim obietnicom, i spraw, aby pokrzepiony(a) Ciałem i Krwią Twojego Syna, w pokoju przeszedł (przeszła) do Twojego królestwa. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

Albo:

Boże, Ty dla swoich wiernych jesteś wiecznym zbawieniem, spraw, aby Twój sługa N. pokrzepiony (Twoja służebnica, pokrzepiona) Ciałem i Krwią Twojego Syna, przeszedł (przeszła) bezpiecznie do królestwa światłości i życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

155. Szafarz mówi:

Niech Bóg zawsze będzie z tobą, broni cię swoją mocą i zachowa w pokoju.

W. **Amen.**

156. Na końcu szafarz i obecni mogą przekazać choremu znak pokoju.

Sakramenty chorych. Obrzędy i duszpasterstwo.
Księgarnia św. Jacka, Katowice 1978, s. 94-101